

paa den Tegning, som er bleven omdeelt, ville betragte Pladsen, saa ville de see, at fra Hovedbygningen, der ligger ud til Frue Plads, skæver allerede en meget lang Dværbygning, som indeholder Solennitetsfalen, tværs ind i Tjørkanten, og den er altsaa allerede derved deelt; imellem den og enhver Bygning ud til Rystalgaden — og det er jo det, man tilsigter, at beholde Plads til nye Bygninger — bliver der saa smal Plads, at den ikke kan benyttes til noget Selvstændigt. Det, Pladsen altsaa alene kan benyttes til, er at trænge ind med en Dværbygning, som møder Solennitetsfalen. Man vil ikke nu trænge ind i denne Plads, for siden at kunne trænge ind der; men hvad opnaaer man saa egentlig derved? Nu trænger man ind saaledes, at man i en større Brede, ikke med en enkelt Dværbygning, men med den lange Side af den rektangulære Bygning, nærmer sig Solennitetsbygningen og den anden Bygning, som ligger i Midten, og som man er enig om saavidt muligt at skaane, da det er Resten af den gamle Universitetsbygning og en af de ælste Bygninger i Kjøbenhavn, en af de saa, der har historisk Mærkværdighed, nemlig den nuværende Konsistoriumsbygning. — Den Indvending, som saaledes har været gjort gjældende, at man skulde bevare Pladsen for Byggesoretager, og at man ikke i Fremtiden skulde generes derved, at man nu trængte ind der, kan jeg altsaa ikke tillegge nogen Betydning; thi man rykker ikke Konsistoriumsbygningen for nær ved denne rektangulære Bygning, man rykker den kun nær fra den Side, hvorfra den aldrig før har været tilgængelig; den har kun været tilgængelig fra Universitetets Hovedgaard, hvilket Enhver vil have bemærket, som er kommen der enten som Student eller som Professor. Jeg troer altsaa ikke, at man ved at bygge der udsætter sig for, at der skulde væsentlig tabes Noget, som man kunde sætte Priis paa i Fremtiden. — Men, siger man, man spørres sig Afgangen til i sin Tid at udvide Universitetsbibliotheksbygningen. Jeg troer, at naar der er hentydet til, at den nye Museumsbygning ikke efter sin Plan skulde egne sig til fremtidig Udvidelse, saa gjælder dette aldeles bestemt om den nu opførte Bibliotheksbygning. Den kan ikke, troer jeg, efter sin

hele arkitektoniske Bessaffenhed modtage en Udvidelse, hvortil man kunde benytte den Plads, der skulde lades aaben, navnlig ved en Dværbygning ind i Universitetets Gaard; ja, hvis det endelig var nødvendigt, kunde det jo lade sig gjøre; men Enhver, der har betragtet Universitetsbibliotheksbygningen, vil see, at det er en Bygning, der er saaledes beregnet paa en Udstrækning alene i Længden, paa at have Lys fra begge Siderne, at ved en saadan Tilbygning vil det arkitektoniske Udseende tilintetgjøres. Den har slet intet Midterparti, paa hvilket man kan sætte en perpendikulær Bygning eller Sligt. Jeg skal siden komme til at berøre Spørgsmaalet om den eventuelle Udvidelse af Bibliotheksbygningen, naar jeg først har berørt den Indvending imod den nu paataente Museumsbygning, nemlig den rektangulære, at den ikke skulde hve tilstrækkelig Plads. Jeg troer, at man undertiden gaaer lidt vel vidt i sin Forsynlighed med Hensyn til Fremtiden, og at vi undertiden paatage os lidt for store Byrder for at faae Alt i den selvstændigste Skikkelse. Den Museumsbygning, som nu er paataent, vil ikke blot kunne rumme alt det videnskabelige Materiale, som nu haves, men vil, haaber jeg, ogsaa kunne rumme det Materiale, som det kan tænkes forøget med i en temmelig lang Tid, vistnok til Aarhundredets Slutning, og selv efter den Tid vil der kunne tænkes paa at nydes med den ved en mere sparsommelig Opstilling. Jeg kommer herved tilbage til Bibliotheket. Det gjør mig næsten ondt for Universitetet, naar man nu saa stærkt fremhæver Hensynet til en forestaaende Udvidelse af Bibliotheksbygningen. Vi have faaet bygget en Bibliotheksbygning for saa Aar siden; den er opført saaledes, at Alle i høi Grad ere tilfredse med dens Indretning og Brugbarhed; den har Udset til i lang Tid at kunne modtage en bethdelig Udvidelse af Bibliotheket, og jeg troer nu rigtignok, at Universitetet maa blive lidt betænkelig ved, at der i dens Navn stilles saadanne Forbringere, at der allerede nu skulde tænkes paa denne Bygnings Udvidelse. Skrider det saaledes frem, saa er det klart, at den hele Tjørkant, paa hvilken Universitetet nu er bosat, ikke vil kunne strække til. Men der er andre Ting, som da ville komme under Overveelse, og som vi virkelig